

Leidžia Spaudos b-vė „Sviesa“

Redakcijos ir Administracijos adresas:

„LIETUVIS BRAZIL.“

Rua Bandeirantes, 92 (Bom Retiro)

Tel.: 4-1125 Caixa postal, 1764. S. Paulo.

LIETUVIS BRAZILIOJ

JORNAL LITHUANO

Atsk. numeris 300 reis

Prenumeratos kaina:

Brazilijoje metams-10\$000 pusei - 6\$000 atskiriems mėnesiams po 1\$000.

Užsienin: metams - 20\$000 pusei metu 12\$000.

Redaguoja St. Vancevicius

5-ti METAI.

SÃO PAULO, 1933 m. Lapkričio - N vembro mėn. 25 d.

NR. 47 (255)

VILLA ZELINA Savininkas CLAUDIO MONTEIRO SOARES.

įstatas išsimokėjimo laikas.

Statome išsimokėjimui namus su puikiais sklypais, kiekvienam prieinamomis kainomis. Šiandien pat eikite ir prašykite jums reikalingo namo pavyzdžių.

Informacijos: P-ça Antonio Prado, 3 sob. nuo 2 iki 5 val. vak. Sekmadeniais ir šventadieniais: Avenida Zellina, 33 pas K. KORKIŠKO. Pabaigoj Bondės 32 (Villa Prudente).

Naujas pardavimo planas išsimokėjimui sklypu su namais. Sumazinti inasai ir pra

Paieškomas

Lietuvos Respublikos Konsulatas São Paulo, rua Aureliano Cautinho, 10 kvietėia:

- 1) Bakaiti Vlada, kil. iš Jurbarko.
 - 2) Kasparavičių Vladą, Juostiniu kų km., Panevėžio apskr.
 - 3) Didžioka Povila.
- Užėiti į konsulatą arba nurodyti tikrą savo adresą.

Liet. Konsulatas.

SPAUDA MŪSU GALYBĖ.

Susirūpinkim aktualiu reikalu.

Kokį didelį ir svarbų vaidmenį vaidina išieivijoj lietuviškos mokyklos, apie tai ir kalbėti netenka. Tą gali gerai suprasti kiekvienas, kas tik glbiau pažvelgs į mūsų išieivijų gyvenimą čia, Brazilijoje ar kur kitur. Lietuviška mokykla išieivijoj yra tasai židinys, kuris neduoda užgesėti lietuviškai dvasiai, kuris apsaugo mūsų jaunąją kartą nuo ištautėjimo, kuris įskiepia savo kalbos ir tėvynės meilės ugnį.

Mes, Brazilijos lietuviai, savo mokyklomis negalim perdaug nusiskusti. Lietuvos vyriausybės dėka, mes jau turime 4 liet. prad. mokyklas, iš kurių dvi net nuosavuose patalpose, kas yra svarbiausia.

Nuosavos pastogės įsigijimas mokykloms nebuvo lengvas dalykas. Tiek Villa Bellos, tiek Villa Anastacio mokykloms rūmų pastatymas reikalavo daug darbo ir triūso ir vietos lietuviams kurie prie šio darbo prisidėjo.

Paskutiniu laiku iškilo nuosavos pastogės įsigijimo reikalas ir Mokos rajone, kuris yra tirčiausia lietuviams apgyventas. Mokos rajonui nuosava mokykla patalpa yra dar daugiau reikalinga, negu kitiems rajonams, nes šia me rajone susisipietęs didžiausias lietuvių skaičius. Be to Mokos rajonas yra arčiau miesto centro, todėl įsigijus nuo savą patalpą, ji galėtų tarnauti netik mokyklai, bet ir mūsų išieivijų jaunimo kultūriniam reikavimui. Joje be vaikučių, galėtų rasti sau prieglaudą ir lietuvių jaunimo ir kitos kultūrinės organizacijos.

Mokos rajone nuosavos pastogės įsigijimas yra tiek svarbus ir aktualus reikalas, kad juo privalo susirūpinti ne tik Mokos rajono lietuviai, bet visa São Paulo lietuvių kolonija.

Ankščiau, dėl žemės sklypų didelio brangumo, nuosavų mokyklai rūmų įsigijimas Mokos rajone buvo nepilnas. Dabar sklypams atpigus tuo reikalu gyviau susirūpinta. Neseniai buvo sukviestas Mokos liet. prad. mokyklas Tėvų Komiteto susirinkimas, kuriame dalyvavo p. Konsulas Dr. Ma iuhs ir lietuvių organizacijų valdybos. Susirinkime buvo išaiškinta, kad visų pirma reikalinga nupirkti žemės sklypas. Tam reikalui nutarta rinkti au kas São Paulo lietuvių tarpe, sudarius tam tikrą fondą. Po susirinkimo ir vėl

viskas lyg aprimo. Bet taip neturi būti! Turime gerai atsiminti, kad sklypas kainuoja apie 7.000 milreisu, kurios su rinkti šiuo sunkiu krizio laiku yra labai didelis ir sunkus darbas, kuris reikalauja iš visų organizacijų ir pavienių susipratusių lietuvių visų jėgų įtempimo. Todėl šio reikalo rūpintis laikas jau senai prabėdęs, reikia tik darbo, pasiųventimo ir energijos.

Tragingai žuvusių lietuvių lakūnų Dariaus ir Girėno paminklui Brazilijos lietuviai per trumpą laiką surinko virš 1.600 milreisu. Nėra abejonės, kad ir mokyklos sklypo įsigijimui, ant kurio vėliau atsistos gražus lietuviškos kultūros židinys, nieks neatsisakys, nors kiek paaukoti. Tik prie šio kilnaus darbo reikia kaip galima greičiau stoti. Nega ilma nei valandėlės atidėti, o su visų jėgų įtempimu privalom visi dirbti, kad ir Mokos lietuvių rajonas įsigytų nuo savą pastogę, kokias turi Villa Bellos ir Villa Anastacio lietuviai. Šiuo aktu aliu reikalu privalo susirūpinti visos lietuvių organizacijos ir atskiri asmenys o pirmoj eilėj, tai Mokos rajono lietuvių.

Tai mažiau kalbų, o daugiau darbo ir pasiųventimo!

R. Kymantas.

LIETUVOJE

Didelis usidomėjimas lietuvių verslininkų sąjūdžiu.

Susidomėjimas lietuvių verslininkų sąjūdžiu paskutiniu metu, ypač po kongreso, yra nepaprastai didelis. Iš įvairių Lietuvos vietų sąjungos centras gauna daug įvairių pasiūlymų apie sąjungos tikslus ir galimumus steigti vietose sąjungos skyrius. Toki skyriai šiuo metu norimi įsteigti net šiesiose vietose. L'giol sąjunga skyrių turėjo 26.

Pašte platinami užsienio liet. romti d-jos bilietai.

Teko sužinoti, kad susisiekimo ministeris leido pašto įstaigose platinti užsienio lietuviams remti draugijos narių

CASAS PERNAMBUCANAS

VASAROS SEZONUI MŪSŲ NEBLUNKAMU SPALVŲ PLONIEJI AUDINIAI

Didelė Lietuvos meno vagystė Vokietijoje.

Spekuliacija Lietuvos menininko vogtais daigtais.

1914 metais liepos mėnesį žymiausias mūsų dailininkas tapytojas Petras Kalpokas (dabar gyvena Kaune) iš Mintaujos (Latvijoje) pasiuentė į Vokietiją simtą jo tapytų paveikslų. Jis tada rengėsi Berlyne atidaryti savo meno kūrinių parodą. Paveikslus pasiuentė per Eitkūnų ekspeditorių Johną. Tuo tarpu buvo paskelbtos vokiečių ir rusų mobilizacijos, prasidėjo baisusis karas, ir apie parodą neteko nė galvoti. Keik vėliau iš Šveic rijos p. Kalpokas darė pastangų ką nors sužinoti apie išsiųstus kūrinius, kuriems sukurti buvo padėjęs visą dešimtmetį darbo. Bet Vokietijoje niekas nieko apie jo paveikslus nežinoje. Dailininkas pamane, kad jo kūriniai yra tapę karo dievaicijo auk... ir nusiramino. Praslinko apie 19 metų. Ir štai paaiškėjo, kad 1914 metų liepos mėnesį siųstieji Berlyną p. Kalpokos meno kūriniai ne tik kad nėra žuvę, bet kad dar jais varoma spekuliacija. Neseniai vienas Berlyno vaistininkas, Fridrichas Schoeneris, pasiuentė Mintaujos miesto valdybai laišką, kuriame teiraujasi kai kurių žinučių apie dailininką Kalpoką. Laiške Schoeneris pasisako turis p. Kalpokos paveikslą „Liepsnos raiteliai“, kuris esant isto riškai ir labai vertingas, nes pranašin-

gai vaizduoja didįjį karą (paveikslas tapytas 1912 metais). Prie laiško pridėta ir „Liepsnos raitelių“ paveikslas fotografija. Šitas laikas pateko į rankas pačiam dailininkui p. Kalpokui. Be to, p. Kalpokas jau turi ir kitų žinių, iš kurių matyti, kad jo paveikslai nėra žuvę ir kad jie brangiai vertinami ir Vokietijoje; pardavinėjami iš rankų į rankas.

Išsina taip, kad kaž kas, gal būti ir pats ekspeditorius Johnas, 1914 m. priėmęs paveikslus persiuntė į Berlyną, pasinaudodamas karo suirute, juos nusitėpė tikriau sakant, pavogė. Praėjus daugeliui metų ėmė juos pardavinėti. Ir pasirodė, kad paveikslai yra aukštos meniškos vertės, nes tikrai jie yra tapyti vieno žymiausių Lietuvos dailininkų. Tokia meno vagystė yra didelė skriauda ne tik dailininkui p. Kalpokui, bet ir visam jaunam Lietuvos menui.

Lietuvos užsienių reikalų ministerija imsis žygių Vokietijoje tą reikalą išaiškinti, kaltininkus surasti ir skriaudą atitaityti. Tikimasi, kad Vokietijos valdžios įstaigos uoliai padės dalyką iširti, nes tokia negraži meno vagystė ir Vokietijai garbės nedaro.

Tsb. —

rėmėjų bilietus ir tam tikrus ženklelius, pagal kuriuos mokamas mokest'is.

Džiovinininkus Kaune Globos Speciaus Patronatas.

Nemaža džiova sergančių žmonių

kreipiasi į Kauno miesto savivaldybę, prašydamai pašalpos. Pinigais juos šelpiti be jokios sistemos nėra tikslo. To dė. dabar nusistatyta tokius žmones pavesti globoti specialiam džiovinininkų patronatui, kuris yra prie Kauno miesto savivaldybės plaučių ligonių globoji

mo centro. Pradžiai siūloma patronuoti apie 20 žmonių ir patronato reikalams skirti apie 300 litų mėnesiui iš socialės apsaugos skyriaus lėšų.

Naujoji rašytojų draugijos valdyba pasiskirstė pareigomis.

Ilyko pirmas naujos rašytojų draugijos valdybos posėdis. Naujoji valdyba pasiskirstė pareigomis taip: prof. Mykolaitis-Putinas — pirmininkas, Lastas — vicepirmininkas, Miškinis — sekretorius, Jakševičius-Alantas — izdininkas ir K. Binkis — turtų globėjas.

Anglų Skautai domisi Lietuva.

Šią vasarą Palangoje apsilankę anglų skautai išsivežė iš Lietuvos kuo gražiausių įspūdžių ir labai sušildomėję Lietuvą. Apgailėstaudami, trumpai tebuvę Lietuvoje, daugelis jų mano Lietuvon atvykti kitą kartą ilgesniam laikui ir arčiau susipažinti su mūsų kraštu. Kai kurie anglai mano atvykti Lietuvon savo automobiliais ir pasivažinėti po mūsų kraštą.

Anglai taip norėtų, kad mūsų skautai, nors ir nedideliais būriniais, atsilankytų Anglijoje. Mūsų skautams anglai žada suteikti įvairių palengvinių.

Mūsų skautų štabas stengsis bent reikalingomis žiniomis padėti anglų skautams gausiai atvykti Lietuvon.

Grasina nušausiąs Kauno burmistrą.

Kauno burmistras inž. A. Graurokas gavo provokacinio pobūdžio grasinančią laišką, kodėl jis nepriima į tarnybą žmonių. Burmistru duodama mėnuo laiko pagalvoti, o po mėnesio, jei burmistras savo nusistatymu nepakeis, būsimi kur nors iš užkampio paleista jam į galvą kulka. Laiškas parašytas į kairę atversta rašysena. Po laišku parašyta tūlo Martinaičio pavardė. Laiškas perduodamas kriminalinei policijai.

Šiomet vyksta dideli ligoninių statybos darbai.

Kaip jau buvome pranešę, šiais metais bus pastatytas rekordinis mokyklų skaičius. Greta šito, vyksta taip pat dideli darbai įsirengti ir modernių ligoninių. Šiais metais statomas Telšių ligoninės vienas sparnas, kapita-

liniai remontuojama Šiaulių apskrities ligoninė aktų ligoms, pastatyta Jurbarcko plaučių ligų ligoninės virtuvė ir skalbykla. Alytaus apskrities ligoninei numatoma atremontuoti buvusius karo ligoninės namus greta ulonų kareivinių. Projektuojama statyti naujas ligonines Zarasuose ir Kaune. Svarstomas ligoninių statybos reikalas Marijampolėje ir Šakiuose. Šiomet pradėjo veikti Raudonojo Kryžiaus ligoninė Klaipėdoje, atremontuota Raudonojo Kryžiaus ligoninė Kaune, pastatytas Lopiello dr-jos vaikų izoliatorius Kaune, statomi Kauno miesto ligoninių kasos rūmai, kuriuose bus įrengtos šešios ambulatorijos.

Vilniaus sportininkai nori atvykti Kaunan.

Nesenai Vilniaus lietuviai įsteigė futbolo komandą, kurį jau žaidė prieš Vilniaus Makabi ir rungtynes baigė lygiomis 3 : 3 Makabi Vilniuje yra antroje vietoje. Teko patirti, kad vilniečių lietuvų komanda kitais metais norinti atvykti Kaunan ir čia pasimatyti su mūsų futbolo komandomis.

Lietuvius išradejas.

Nesenai Kadviliškio valsčiuje, Vismantų kaimo gyventojas Jonas Grigaliūnas sukonstruktavo medinį lėktuvą. Iš pradžių iš Grigaliūno visi juokėsi, laikė jį pamišusiu, tačiau kai pamatė, kad jis su savo lėktuvu nuskrenda iš vieno kaimo į kitą, susidomėjo ir vienas grįžęs atostagų tu kaimo studentas. Jis pranešė apie išradimą jį Kauną. Iš Kauną atvyko vienas lakūnas ir lėktuvą apžiūrėjęs rado, kad medinis lėktuvas iš tikrųjų turi kai kurių naujoviškumą. Dabar Grigaliūnas atvyko į Kauną ir savo išradimą nori užpatentuoti.

Tsb. —

Lenkai turi lietuvių kilmės prezidentienę.

Nesenai Lenkijos našlys prezidentas Mosickis vedė jauną, vos dvidešimt ties metų panelę Ramanauskaitę. Iš pradžių Ramanauskaitė buvo ištekėjusi už lenkų prezidento adjutanto, tačiau adjutantas greitai mirė ir prezidentas, net gedulo pasibaigiant nesulaukęs, nuvedė ją prie altoriaus.

Kasgi yra ta prezidento žmona? Pasirodė, kad panelė Ramanauskaitė yra kilusi iš Lietuvos, krikštyta Kau-

ne, Karmelių bažnyčioje. Pasiteiravę plačiau sužinojome, kad Ramanauskaitė yra smulkiai Kauno bajorų duklė, prieš karą išvykusi Lenkijon ir ten baigusi gimnaziją. Lietuvoj, būtent Kedainiuose tebegyvena Ramanauskaitės viena teta, kuri prekiauja riestainiais. Kitokių giminių Ramanauskaitė Lietuvoje nebeturi. Jos motina buvo lietuvaitė.

Tai gi lenkai turi lietuvių kilmės ir prezidentienę.

Tsb. —

Mūsų lakūnai skris aplink Europą.

Teko sužinoti, kad atoinančiais metais Lietuvos karo lėktuvų eskadrilė rengiasi skristi aplink Europą. Marš rutos būtų maž daug toks: Kaunas — Ryga — Stokholmas — Londonas — Paryžius — Roma — Viena — Praha — Berlynas — Kaunas.

Skridimui vadovaus žinomas mūsų lakūnas pulk. A. Gustaitis.

Kauno rotušės požemiai jau tiriami.

Spalį 21 d. buvo pradėti tyrinėti Kauno rotušės požemiai. Tvrinėjimo darbams vadovauja prof. Volteris. Iš pradžių buvo pralaužta viename rūsy esanti arka. Pralaužus plytos storumo mūrą, buvo užtiktas urchas, užpildas žemėmis. Pradėjus kasti žemę, patirta, kad urvas yra žmogaus ūgio aukščio ir eina šiaurės pusėn, pilies griuvėsių kryptimi. Ką slepia šis urvas, žinių dar nėra.

Savivaldybės samatas suves be deficito.

Savivaldybių departamento žinomis, daugmas savivaldybių, nežiūrint pasunkėjusios krizės, šiomet savo samatas suves be nuostolių. Kiek girdėtis, savivaldybės galus su galais suvesti daug padeda naujas pajamų šaltinis — darbo pajamų mokestis, kurio tam tikra dalis tenka joms.

Rabinai turi mokėti lietuviškai.

Lietuvos rabinų vykdomasis komitetas pristatė švietimo ministerijai patvirtinti kelis provincijos ribinius. Tačiau švietimo ministeris jų nepatvirtino, nes pasirodė, kad jie nemoka lietuvių kalbos.

Be to, p. švietimo ministeris perspėjo kai kuriuos provincijos rabinus,

metrikacijos vedėjus, kad jie per metus pramokytų lietuvių kalbos. Gėda Lietuvos piliečiams — rabinams iki šiol neįmokyti valstybinės kalbos, ypač kai svetimos jų tautiečių taip gerbiamos.

Sučiuo anglų kontrabandininką.

Smalininkuose gyvenęs pirklys Elias O. parsigabeno baidoką anglų. Vengdamas sumokėti muitą, jis apsisoto vidury Nemuno ir pradėjo anglis par davinėti parvažiuojantiems pro šalį garlaiviams. Tuo būdu jis manė gerai pasipelnyti, tačiau visas kombinacijas pastebėjo muitinės valdininkai.

Pirklys nubaustas 31.032 lt. pinigine pabauda, buvo priverstas sumokėti 4.838 lt. padarytų nuostolių ir neteko baidoko su 200 tonų anglių.

Susirgimai mažėja.

Sveikatos departamento daviniais, paskutiniu laiku susirgimai visame krašte žymiai sumažėjo. Pastebimas ypač žymus mažėjimas susirgimų apkrečiavimo ligomis. Per paskutines tris savaites dėmėtąja šiltine susirgimas neužregistruotas nė vienas. Sumažėjo susirgimai ir vidurių šaltine, gripu, skarlatina, difteritu. Tai padidintos sanitarinės priežiūros ir sveikatos propagandos vaisiai.

Kaune nuoseklesni žydai įsteigė gimnaziją, kurioje viskas dėstoma lietuvių kalba. Dabar joje mokosi apie 160 mokinių. Aršesnieji žydai šią gimnaziją bolkotuoja.

Apskaičiuota, kad lygaus grindinio (meksfalto, plytų ir kita) Kauno gatvėse yra iš viso 197.847 kv. metal, taigi, bemaž 20 hektarų.

Teisingumo minist. pradėjo svarstyti norinčių būti privatiniais gynėjas prašymus. Ju paduot iš viso apie porą šimtų. Rezultatai bus paskelbti lapkričio pirmomis dienomis.

Išvyko į Lenkiją prof. J. A. Herbečiauskas, ilgą laiką profesoriavęs V. D. Universitete. Dabar jis dėstys lietuvių kalbą kuriame nors lenkų universitete.

Lietuviai verslininkai iškėlė savo namų statybos klausimą. Namus manoma statyti Laisvės Alėjoj toliu pat didumo, kaip Pienocentro arba „Pažangos“ b-vės. Juose tilptų visos verslininkų įstaigos.

V t s D.

Gyvenkit šviesiai ir plačiai

(Pabaiga)

Tai gi, kad ji žinotų, ji tokia pat gera; kaip tamsta, nežinomoji, ji ateitų ir čia. Ateitų... jis žiūri čia į stiklinę, oia į nežinomąją. Jis galvoja apie Albiną, ir apie šitą keistą merginą. Kam ji užsidengusi veida? Gal ji serga lim pama liga, gal kokia pažįstama? Gal? Dienos slinko. Praėjo savaitė ir antra praėjo, tarp suremtų pagalvių Pranui leidžia keletą minučių pasėdėti.

Daktaro kabinete stovi Albina nuo dengto veido skarelė rankoje laikydamas, kalba daktarui.

— Jums esu dėkinga, leidet buv dėti, davėt sesutės rūbus, tačiau aš nebegaliu. Gal jis supranta, leiskit man man atsidengti veidą. Nebegaliu, ji maldauja.

Daktaras, kažin ką rašo į storą knygą, užsiėmęs savo darbu. Nusiėmęs akinius atsistoja.

— Panele, po trijų, keturių dienų, stipriau pasveikus, prašau, bet dabar jam dar labai pavojingas bet koks susijaudinimas. Dabar galiat pasilsėti, rečiau lankykites.

Albina išėjusi iš kabineto, išėjo į šilą, atnešusi uogenuojų ir dvi eglės šakelę, pakaitė nuvytusias.

Buvo sekmadienis. Už lango šviete žiemos saulė, čirškė nedrąšus žvirbliai.

Atėjo prie Prano lovos daktaras, padėjęs tarp pagalvių atsisėsti, pranešė, esa atvykusi Albina Paliūnaitė, jis galėsiąs pamatyti. Trupučių paraudo Prano veidas, akys sužvilgo.

— Atvyko, — kažin kam pasakė Pranas, pats lygindamas antklodės raukšles. — Mano barzda seniai skusta. Tur būt, aš blogai atrodau, — smalsiai žiūrėdamas į daktarą, kalba Pranas.

— Labai gerai atrodot, išeidamas šyptelėjo daktaras.

Iš lėto priėjo Albina, švelniai paspaudė jo ranką, atsisėdo ant kėdės. Įlydėjusi sesutė, slapčia dingo iš ligoninės. Trečioje lovoje sunkiai sėdėjo juo jaunas, vienos rankos netekęs viršilas.

— Taip aš tavęs laukiau, — Pranas pradeda pasakoti, jis kaip vnkias kalba, kaip jam čia buvo ilgu, tačiau tos moterys, tos rūpestingos ir malonios moterys, jis rodo padėta uogenuojų bukteta:

— Tai vienos nežinomosios, veidą užsidengusios sesutės dovana. Ji, aš jai atlyginti negalėsiu, per dienas nakis budėjo mano lovos. Kvepia uogenuojais ir mišku, tai vis jos dėka.

Albina apžiūri, pakvepina prie veido prisikišusi, tarsi pirmą kartą ji tokias gėles mato.

— Kai pagysiu, būtinai tave su ja supažindisiu. Ji prieš valandą bu-

vo. Aš manau, ateis. Pranas klausinėja, kaip gyvenąs tėvas ir jo namiškiai, šulinyje vandens ar nepristigę, mat per šalčius jų šulinyss išsenkęs.

Albina viską smulkiai pasakoja, klausia, kada jis pagysiąs.

Sesutė jėjusi paprašė Albina palikti palatą. Vakare ji dar kartą galėsianti aplankyti.

Pavasario vėjas plakė nuo beržo. Balandžio pradžioj jau bėgo mažai srauteliai saulės atokaitos užkludytuose šlaituose.

Vakare, saulei nusileidus Pranas palydėjo Albiną iki beržyno. Po tuo pačiu beržu atsistojo Albina, kur Pranas jai pasakojo apie gegutės kukavimą, o ji padavė laišką perskaityti.

— Čia buvom pernai, — Albina atsisėda ant kelmo.

— Taip. Tu tada buvai tokia tolima.

— Aš buvau tokia artima, tik tu mane nesupratai. — Albina jo gaida atsako.

— Gal aš nesupratau. — Jis atsiminė jos žodžius, jos skaitinimą eiti į pulkus, budėjimą prie lovos, kurį jis tik išcijęs sužinojo. Pajuto jos artimumą, kažin koks neatskiriamai rišąs ryšys juos surišo, be žodžių, be aiškinių, ir taip artimai surišo.

— Aš tave dabar suprantu, — ji patylomis pasakė.

— Ir aš. — Jis pabučiavo jos kaktą.

Po valandėlės, žiūrėdamas į vakaro žaras, lyg abejodamas savo žodžiais,

kalba: — Aš manau, kad tik pasiaukojimas kaktam nors dideliu darbu gali žmones neatskiriamai surišti.

Šiandien gavau nuo Duobrio laišką, jis priemoną Purvelaiti, jau sugrįžusį prie jūros ir žvejų. Aš ilgai skaičiau jo kelis žodžius ir galvoju, kaip mes visis trys per trumpą laiką buvom suaugę ir būsim. Mes turėjom bendrą siekimą, bendras mintis. Tokias artimas. Suaugom.

Jis atsidėkodamas Albinai, palydė ją iki namų. Grįždamas galvojo apie vestuves, kurios bus ateinantį sekmadienį. Keturioms dienoms, reikia rengtis.

Beržyno šakose šuleno gavus anksčiau pavasario vėjas.

Penktadienį, sutemus į švelnių kiemą atbėgo Barėišis, šaukdamas lyg pablūdęs:

— Paliūna peršove! Paliūna!..

Tarp durų sutikęs nusigandusį Praną, uždūšęs Barėišis vos ištarė žodžius:

...Prie tankumynės, gale mūsų pašyno, važiuojant iš malūno Paliūnų, tur būt, Dugovskio Mečislovas, sakė bernas matęs, dviem šūvais perloves Paliūną... nuvežė jį namus, o aš čia atbėgau, suprantai, pranešti jums. Mūsų bernas ir Vainelis ir Adomonis išėjo milicijon. Jis neišbėgė.

— Tai į ligoninę vežti! — Pranas įterpė.

— Nesutiko, suprantai, sako greit vežkit namo — nuvežė. Skubinam.

Pranas greit išsivedė arkį, pasiėjo stačiai per lauką.

Dar apie grįžusius iš Sovietų Rusijos.

„Koks riebus katinas ir dar nesuvalgytas!“

Ši antraštė paimta iš vieno tragi komiško įvykio, kurį galima būtų pavadinti anekdotu, jei nebūtų liudininku galinčių patvirtinti posankio tikrumą.

Vieną šiomis dienomis grįžusį iš SSSR kunigą Kauno stotyje laukę gi minaičiodi paėmė, tuoj pasididino auto mobilu ir parsivežė į savo butą.

Vos įžengęs į butą svečias pamatė riebę, gražų šeimininkų katiną, jaukiat mirksantį kortėje. Svečias nepaprastai nustebęs susisėmė galvą ir suriškė:

— Koks riebus katinas ir dar nesuvalgytas!

Juokinga, bet kartą ir grandu. Jei gu riebus katinas sukelia nusistebėjimą kodėl jis dar nesuvalgytas, tai jau pakankamai ryškiai iliustruoja koks buvo ten jiems «rojus».

Iš tokios tad šalies pereitą savaitę grįžo 15 lietuvių: 11 dvasiškių ir 4 pasauliečiai. Artimiausioje ateityje turi grįžti dar trys: už 24 išleistus į SSSR mūsų kalėjimuose sėdėjusius komunistus sovietai paleido jų kalėjimuose kalintus 18 lietuvių. Netrukus parvažiuos ir dabar grįžusių gimines bei šeimynas.

Į grįžusius iš Sovietų mes žirime kaip į grįžusius iš ano pasaulio. Ben drąs supratinome apie Sovietų gyvenimo sąlygas mes turime. Ne su vienu grįžusiu „iš ten“ mes esame kalbėjęsi, daug esame skaitę įvairiomis kalbomis įvairių asmenų raštus, įspūdžius apie SSSR. Ir vis dėlto, kiekvienas naujas žmogus «iš ten» sukelia mūsų nepaprastai smalsumą. Dėlto, ir vagonas, kuriuo važiuvo grįžtantieji nuo pat Obelių ligi Kau no buvo kimštis prisikimšęs: rinkosi iš viso traukinio žmonės pažūrėti į ištrūkusius iš nuostabių bandymų krašto, paklausinėti jų apie tenykštį gyvenimą išgirsti apie jų išvargtus žodžiais neap sakomus vargus. Atrodė, kad ir traukinio garvežys eina be mašinisto, kuris neiškentęs, smalsumo edamas, vagono koridoriuje klausėsi, «ką jie pasakoja»... Mašinistas, žinoma, buvo savo vietoje, bet jei jis būtų vagonan ir atėjęs, niekas nebūtų nusistebėjęs — toks nepaprastas buvo visų susidomėjimas.

Grįžę nekeikė Sovietų tvarkos. Jie

su tikru krikščionišku nuolaidumu ir gailėsiu kalbėjo apie kraštą, kuriame jiems daugelį metų teko tokis baisus vargas vargti.

Nekeikdami, nesmerkdami, jie tik pasakojo faktus, apie sąlygas, ir tai klausytojams plaukai šliaužėsi. Viso, ką jie taip santūriai, švelniai pasakojo visiškai sutelpta į reikalingą, iškalbiną posakį «Toks riebus katinas, ir dar nesuvalgytas!»

Jie visi buvo kaliniai. Sėdėjo konc stovyklose, kalėjimuose, dirbo sunkius priverstinius darbus. Sakysime, kaliniams negalėjo būti nejaudintamos pačios sunkiosios, pačios tamsiosios režimo pusės. Tad ima pagunda manyti, kad tiems, kurie ne kalėjimuose, gyvenimas ne «eresnis». Bet juk kaip tik čia ir nebėra riebių katinų, nes jie suvalgyti... Įbauginti, terorizuoti žmonės, mirties ir kalėjimo baimės priversti šliaužioti ir savo darbai bei jausmai meluoti tiems, kurie juos valdo.

Drąsnesnieji, akylesnieji ir atviros nieji kalėjimuose, konc. stovyklose, dirba sunkiausius priverstinius darbus.

Mes kaip tik tuos drąsnesnius, akylesnius ir atviresnius, lai mingai išvengusius mirties kalėjimuose ir priverstinių darbų vietose, ir susilaukėme.

Kai pasklido žinios apie derybas dėl kalinių su SSSR pasikeitimu, niekas neminėjo, kad numatytųjų grąžinti į Lietuvą tarpe yra vyskupas. Nežinojo apie tai nė viena besiderančioji pusė. Dar daugiau, — nežinojo net dirbę su vyskupu priverstinius darbus dvasininkai.

Kai grįžę Lietuvon pervažiuo SSSR — Latvijos siena, pasirodė, kad kun. Matulionis jau senai įventintas vyskupu. Jei toji aplinkybė būtų plačiau žinota, kažin, ar būtų pavykę vysk. Matulionii šį kartą išvyti laisvą Lietuvą... Vysk. Matulionis gimęs Aluntos parapijoje prieš 61 m. Ilgus metus jis klebonavo Petrapilyje, širdies Jėzaus bažnyčioje už Nevos vartų ir yra gerai pažįstamas kiekvienam prieš karą ir karo metu Petrapilyje gyvenusiam lie-

taviui. Visa širdimi ir dvasia lietuvis jis uoliai ėjo ir kunigiškas pareigas, ir kai 1923 metais pirmą kartą suimtas ir pasmerktas 3 metus kalėti galėjo grįžti į Lietuvą, jis ta proga pasinaudoti atsisakė. Išėjęs iš kalėjimo jis tikėjosi vėl galėsįs dirbti kunigo darbą petrapiliečių lietuvių katalikų tarpe. Taip jis tikėjosi, bet likimas kitaip lėmė. Po to visą laiką jis perėjo daugelį kalėimų, pabuvojo baisiajame Solovkų kono liogeryje, atsidūrė Archangelako gub. pelkėtose giriose priverstinių darbų dirbti.

Tas 60 metų žmogus kirto medžius kasė per pelkes griovius, dirbo prie kelių tiesimo, kol visiškai neteko sveikatos. Tada jį paskyrė priverstiniams darbams nutelstųjų patalpų šluoti ir valyti. Kaip ir visi kiti, jis dirbo juodžiausią darbą.

Vysk. Matulionis atvažtą į Masvą ligonis, sutinusiomis kojomis, gulėjo ligoninėje. Fiziškai jis visai sunykęs, bet akyse daga liepsna tokios stiprybės kuriuos pakaktų dideliui būriui fiziškai stiprių žmonių.

Ir visi kiti grįžę be sveikatos. Kai kurie prieš 8 metus suimti išeinant iš bažnyčios po pamaldų, neleisti net klebonijon užėti, išvežti, ilgai tardyti, įvairiuose kalėjimuose, ilgai kalinti. Solovkuose laikyti, priverstinius darbus miškuose ir pelkėse dirbę — varinėti po tolimiausius Sovietų žemės kraštus. Taip atsitiko kun. Juršanui, kilimo daugelįs kiekčių, klebonavusiam labai lietuviškoje Babinavičių parapijoje, Mogilevo gubernijoje. Grįžo jis be sveikatos, su džiūva plaučiuose.

Visi, vieni ilgiau, kiti trumpiau vargė Sovietų kalėjimuose, konc. stovyklose, dirbę priverstinius darbus — gyvenę tokiose sąlygose, kad turi tikrai stebėtis žmogaus patvarumu.

Jei žmonės tokiais sunkiomis bausimėmis bausti, kokie gi baisūs nusi kaltinai turėjo būti!

Bet kai jie, tiek dvasiškai, tiek pasauliečiai, pradeda savo «nusikaltimus» pasakoti, mūsų protui tatau atrodo tik savo pareigų ėjimas, kaip tatau laisvos šalies laisvų žmonių suprantama.

Grįžusioji surinkti iš įvairių Sovietų žemės kalėjimų, iš įvairių konc. stovyklų ir priverstinių darbų vietų.

Kartą atėję pas juos sovietiški valdininkai ir liepė ruoštis kelionėn. Kur, kam — nepasakė. Visiems kilus mintis, ar tik ne kokios naujos bylos jiems keliamos. Ruoštis, tai ruošti —

nieko nepadarysi.

Suvežė juos visus į Maskvą, į Butyrkų kalėjimą.

Vieną dieną atėję kameron kalėjimo valdininkai ir paraginę eiti nusiskusti. Kaliniai nepaprastai nustebę ligi to jį niekas ne tik nesukto, bet ir nedavė kuo patioms nusiskusti. Kalėjimo skutikloje juos nustebusius nukukto.

Antras nepaprastas jų nustebimas buvo, kai jiems pasiūlė išsimaudyti. Pas kai prasidėjo nustebimų pilnos dienos. Jie pajuto kalėjimo sargų nepaprastą, pabrėžtą švelnumą, pasiūlymus eiti pas gydytojus, jei kas jaučiasi kiek nesveikis, žymiai pagerintą maistą ir t. t. Jie nežinojo kuo visa tatau paaiškinti.

Paskui juos nuvežė į GPU. Šaukė po vieną į atskirą kambarį, kuriame sėdėjo trys vyrai: vienas čekisto uniforma, kiti civiliai. Tiedu buvo mūsų ministeris Maskvoje Baltrušaitis ir sekretorius Bagdonas. Čekistai girdint jie pranešė apie numatomą jų kelionę Lietuvon ir klausė, gal kas norįs nuo tos kelionės atsisakyti. Nenorinčių važiuoti nensirado.

Grįžę į Butyrkų jie jau pajuto savo vargą galą. Atstovybė nuolat siuntė jiems maisto, dėlto jie suspėjo kiek atkūsti. Bet jau rūbų reikailas liko blogas: kad ir šiek tiek jais pasirūpino, bet vis tiek parvažiavo ne tik ne kuni giškai pasirėdę, bet taip apdrisę, kaip Lietuvoje retas koks prasigėjęs darbininkas.

Iš Maskvos išvežė juos naktį, sugrūstus į vagoną suimtiems, į geležinius narvus. Tuo tarpu iš Lietuvos vežtiems komunist. buvo duotas puikus keleivinis vagonas...

Grįžta tik nuo Indros, Latvijoje, atsisėdo į žmonišką vagoną.

Į visa, ką jie važiuodami per Lietuvą matė, žiūrėjo kaip į gražų sapną, bijodami, kad tas sapnas gali išnykti. Stotyse juos sutiko didžiausi žmonių būriai su dainomis, gėlėmis, maistu, dvanomis ir ašaromis. Į visa tai jie žiūrėjo su kažin kokia apatija ir nepasitikiėjimu, lyg už to viso iškilmingumo, entuziazmo ir palankumo slėptųsi koki slastai, kurio pagavę nežinia ką gali jiems padaryti. Negreit jie prakaibėjo, ir net vienais su kitu kalbėdamasis, bali liai daifrosi, ar kas nemato ir kalbasi paūnabždomis. Gyva bėda laikraštiniui kūt su jais kalbėtis: kai laikraštinkas išima bloknotą ką nors iš jų kalbos užrašyti, jų veidas keičiasi, akyse suspin-

Prie durų, kieme stovi ratali, ant klodė krauju aplaūnta, pirkioji girdėti. Albinos riksmas. Iėjus Pranaui Albina apkabinusi Praną, raudodama prašo gelbėti tėvą. Išvažinavę pas daktarą, bet... Tėvas apklotas balta paklode, iš balės spaudžia krūtinę, sunkiai raivosi. Praną, pamatęs, žvilgsniu pašaukė prie lovos.

„...Neliūdėkit, vaikai, Dlugovskių sviete bus... yra priešų ir mirtis... ir čia, namuose... Albinut, Pranaui, gyvenkit...“ nutraukė kalbą pro burną ištryškęs kraujas... Aš baigiau... Jūs pradėkit naują... naują... ir platų gyvenimą... Tėveli, kaip nes be tavęs? — Albina apkabino tėvo kojas.

„...Pranaui, rytuos... Vilnius. Tu turi būti pulkuose, kurie trauks pro Gedimino pilį. Būk... Tegu būna palaima...“ Jis nori pakelti ranką... „Mes, kaip tie akmenys, iš lygiųjų laukų, lau kėm ir kentėjom... ir silulakėm... o jūs gyvenkit... gyvenkit šviesiai ir plačiai...“ Po valandėlės, lyg jėgas surinkęs: „Tuos akmenis, tuos ką aš iš laukų... surinkau... suvežk prie kryžkelės ir aukštą paminklą sukrauk... Tegu, seni ir jauni... tegu žinos: kol ilsis akmuo mūsų žemėje... lietuvis bus lietuvis!...“

Atėjo Klingys, Bareišio Justas prie lovos atsistojęs gniauzia rankoj nese niai iš kariuomenės parsinešta kepurė.

Pažiūrėjęs į Albina ir Praną, klūpančius prie lovos, uždėjo ranką ant Alinos galvos... „bus vertingas gyvenimas, bus jei... jei aukotis galesit... Gyvenkit šviesiai ir pla... plačiai!“, — nukirto paskutinį žodį.

Mikas Nevedė

Tris dienas ekskursijoj.

Feljetonas.

(Pabaiga)

Ištikrųjų aš žioplųs daugiau nieko — galvojuau supykęs. Ir kokie velniai nešė mane į tą nelotąją Ekskursiją?

Jau norėjau savo durną makaulę pradėt daužyti į sieną, kaip staiga atsidarė duris ir įėjo policininkas, kurs liepė man tuč tuojau eiti pas pati policijos iėfą. Nieko nelaukdamas ėjau sekdamas policininką.

Užtalo sėdėjo kažkoks labai dide

Ant sienos tiksi laikrodis, prie lovos Ziba vaškine žvakė, Palūnas tyliai atsidusęs litiesė pirštus.

Atėjo į pirkia Bareišio bernas ir Adomonis, žiūrėdamas į Palūną slapčia nuspaudė nuo veido ašaras. Pranas kalbė: „Kaip tik Dlugovskį su sumumbruko kalėjiman. Močislovas išėjojo progos. Ir... atsilaukė prie lovos.“

Po valandėlės susirinko apylinkės kaimynai atiduoti paskutines pagarbasm žnogui, kuris visą aužių, savo už mirėš kopė, laukdamas ir tikėdamas ryztojumi, kurį galės išgyventi jei ne jis, tai po jo ateinantėji.

Už lango mirgėjo žalsva, tyli pavasario naktis.

Iš („J. K.“)

lis akinuotas ponas. Man jėjus, pažiūrėjo nuo skaudančios makaulės iki apdulkejusių «buldokų» ir piktai susirankė. — Ot chamas — pamantau — ir sėstis neprašo.

— Tamsta esi kaltinamas žmogų dystėje, — prabilo rūščiai šėfas.

— Kokio žmogų dystėje? — paklausiau nustebęs.

— Tamsta kėsinaisi nužudyti tarnyboj stovinti policininką.

— Kaip tamstos vardas ir pavardė — išdidžiai paklausė šėfas. — Mano vardas Mikas, — atsakiau nusižemi nęs, — o pavardžių aš daug turiu ir nežinau kuri iš jų tikroji. Vieni mane vadina durniumi, kiti pusedurnium, avin galviu ir panašiai.

Šėfas piktai pažiūrėjo ir tarė:

— Ką tamsta pasakysi savo pasiteisinimui? Kokiais sumetimais tamsta norėjai užmušti policininką?

— Dėl manęs, ponuli, tamstos policininkas gali gyventi nors šimtą metų. Aš juo visai nenorėjau užmušti, bet tik tokia nelaimė atsitiko. Mat man nusibodo gyventi Brazilijoj ir aš sumaniau atvažiuoti į tamstos valstybę. Ke lionei nusipirkau 57 cm. ilgumo ir 20 cm. storumo kilbasą ir didoką kepalą duonos. Man su kitais bendrakeleiviais einant tamstos miesto gatve už-

puolė plėšikas šuo ir pagrobė man kilbasą. Mėginau jį vytyti, bet nepasisekė, tada supykęs sviedžiau jį su kepalu duonos, kurs pataikė į tamstos policininko krutinę. Bet koku būdu tas mano duonos kepalas atsirado ant tamstos stalo, tai aš negaliu paaiškinti.

— Ar ir kiti tavo bendrakeleiviai tokie kvaili kaip tu?

— Ne, ponuli, kiti dar gudresni negu aš. Mūsų tarpe yra visokių profesijų žmonių: buhalterų, fotografų, žurnalistų, artistų, baicirinių ir kitų. Jei tamstos valstybėje yra koks nors teatras, tai mes tuojau galim ką nors parodyti.

— O iš kur tamsta esi? — paklausė vėl šėfas.

— Aš esu iš Brazilijos, iš pat S. Paulo miesto, gyvenu trečiam namo nuo žydų skalos. Daugiau mano kalbos šofas nenorėjo klausyti, ir pas ašų kęs kita policininką, liepė mane nuvesti į emigraciją, išimti pasą ir išsiusti iš kur atvykęs.

Toku būdu tris dienas, nevalgęs ir neperęs, pagyvenau Ekskursijos valstybėje, ir it koks kriminalistas, išten ištreimtas. Dabar pasižadėjau daugiau ir kojos nekelti iš S. Paulo. O jį susirinkimą, jei kada ir nueisiu, tai gink Dieve, rankos nekelsiu, kad nepatekti vel į kokią nors Ekskursijos ar kitokią šalį. Atsivadėjau.

„LIETUVIS BRAZILIJOJ“
— GYVENIMO VEIDRODIS.

di neramūs žiburiukai, jie sulenda tar-
tum j koki kiaušta. Tai vis gausingų ir
nuožmių tardymų vaisiai. Nesupranta
mi, svetimi mums žmonės...

Kai kurie Lietuvos nematę nuo
priekarių laikų. Nematę nepriklaus-
omos Lietuvos, neturę jokių žinių apie
jos atstatymą, jie negali atsistebėti tuo
kas jiems kelionėje ligi Kauno apie da
bartinę Lietuvą buvo kalbama ir ką jie
patys matė. Jie beveik alpsta iš nusis-
tebėjimo išgirde apie gražiai sutvarky-
tas mūsų aukštąsias mokyklas, jie ne-
randa žodžių nusistebėjimui, pareikšti,
kad Lietuva turi net cukraus fabriką!

Įdomiausia buvo sekti juos pirmą
dėnuą vaikščiojantiems Kaune.

— Kiek duonos! — šaukė jie sus-
toję prie valgomų produktų krautuvės
lango. — Reikia prisipirkti, nes rytoj
gali jos nebūti.

Jie tepa sviesto vos matomą sluok-
snį, ir kai šeimnininkas ragino storiiau
tepti, jie sako:

— Reikia palikti rytojui. Iš kur
rytoj gausi?

Juos stebina krautuvės, juos stebi
na rinka ir į ją suvažiuo sūtos ūkinin-
kai, atvežę visokio valgomu turto par-
duoti... Jie negali atsistebėti darbinin-
kais, kurie, jei tik turi darbo, ir gerai
valgo, ir gerai vilki.

Žmonės iš kito mums nesupranta
mo, mums nepažįstamo pasaulio, — žmo-
nės iš kažin kokios tamsios ir šaltos
planetos...

B. P.

Kronika.

VAKARAS VILLA ANASTACIJOJ.

Pereitą šeštadienį Villa Anastacio
Dr. J. Basanavičiaus liet. prad. mokyk-
los Tėvų Komitetas surengė vakarą,
kuriame buvo suvaldinta Vnižganto
dviejų vieksmų komedija „Nepadėjus
nėr ko Kastii“. Suvaidinta vidutiniai.
Poto buvo pasakyta pora monologų ir
padeklamauta keletas elėraščiu, iš ku-
rių pažymėtinas „Karo Genijus“, kuri
deklamavo griaučių kostiume p. T. Ma-
žeika.

Programai pasibaigus buvo šokiai,
griežiant lietuvių dūdų orkestrui. Pu-
blikos buvo gana daug. Vakaras pra-
ėjo labai tvarkingai ir gražiai.

Tenka pažymėti, kad vilanasta

zičiai, turėdami dabar nuosavą pasto-
gę moka gana gražias ir linksmas pra-
mogas paruošti ir mūsų išeivių jauni-
mui. Čia matyt gaudūs santikiai Tė-
vų Komiteto su vietos jaunimui, kuris
niekad neatsisako Tėvų Komitetui pa-
dėti vaidimu ar kuo kitu.

A.

ATVYKO DAR VIENAS MOKYTOJAS.

Pereitą penktadienį, Lapkričio 17
d., laivu „Massilla“ atvyko iš Lietuvos
dar vienas mokytojas p. Vytautas Na-
livaika. Nuo ateinančių mokslo metų
pradžios (vasario 1 d.) p. Nalivaika pra-
dės mokytojauti Mokos Dr. V. Kudir-
kos liet. prad. mokykloje.

P. V. Nalivaika yra vilnientis lie-
tuvis mokytojas prieš keletą metų
okupuotoje Lietuvoje, Vilniaus lietuvių
draugijos „Rytas“ mokyklose, ir taip
pat nepriklausomoje Lietuvoje.

Tai jau antras naujas mokytojas,
tik ką iš Lietuvos atvykęs. P. Nalivaika
ka, lygiai kaip ir p. Požėra, yra jaunas
ir energingas vyras, todėl galima tikė-
tis netik gero mokytojaus, bet ir ener-
gingo visuomenės veikėjo. Linkime
naujam mokytojui sėkmingai pasidar-
buoti mūsų kolonijos labui.

Pranešimai

Pranešama, kad š. m. lapkričio 26
d. (sekmadienį) 2 val. p. p. Lietuvių
Namų salėje, Rua Bandeirantes, 92 šau-
kiamas visuotinis Bom Retiro Vysk. M.
Valančiaus liet. prad. mokyklos Tėvų
susirinkimas.

Mokyklos Vedėjas.

Pranešama, kad š. m. lapkričio
26 d., sekmadienį, 3 val. p. p. B. Liet.
Jaunimo S-gos «Viltis» Villa Belos sky-
riaus įvyksta visuotinis narių susirin-
kimas.

Narių dalyvavimas būtinas. Kvie-
čiami ir prijauciantieji.

Valdyba.

Pranešama, kad š. m. lapkričio 30
d. (ketvirtadienį) 7½ val. vak. B. Liet.
Jaun. S-gos «Viltis» Bom Retiro skyrius
šaukia visuotiną narių susirinkimą, Lie-
tuvių Namų salėje, rua Bandeirantes, 92.
Kun. Burnšas skaitys įdomią pas-

kaitą. Susirinkime bus svarstomi svar-
būs reikalai, todėl visų narių dalyvavi-
mas būtinas. Kviečiami ir prijaucian-
tieji.

Valdyba.

Liet. S-gos Brazilijoje Knugyno Ve-
dėjas praneša, kad į S-gos knygyną
gauta daug naujų labai įdomių knygų
kurios duodamos skaityti sena tvarka.
Mėnesinis mokesnis už skaitymą po
1\$000 j mėnesį ir 5\$000 užstato. Užs-
tatas priimas ir knygomis.

Knygos išduodamos: antradieniais,
trečiadieniais, ketvirtadieniais ir pen-
ktadieniais nuo 12 iki 2 val. p. p. ir
nuo 7—9 val. vakaro; sekmadieniais:
nuo 2—4 val. vak.

Prie progos primename, kad vie-
na knyga negali būti ilgiau laikoma
kaip viena mėnesį. Kas knygas užlai-
kė ilgiau, prašom gražinti. Be to, ku-
rie yra atsilikę su mėnesiniu mokesniu
už skaitymą, taip pat prašomi užsimo-
kėti.

Šiuo metu knygynas turi apie
800 įvairaus turinio knygų. Knygnas
yra «Lietuvis Brazilijoje» Redakcijos pa-
talpoje, rua Bandeirantes, 92. (Bom Re-
tiro).

Knygyno Vedėjas.

Dainos mėgė- jams.

Šiuo pranešama, kad atvykus iš
Lietuvos naujam chorvedžiui ir pradė-
jus mokinti naują dainų repertuarą, į
„Vilties“ chorą priimami nauji choristai
iki š. m. gruodžio 1 d. Užsirašyti
galima laike choro bandymų: antradi-
niais, trečiadieniais ir penktadieniais
nuo 8 iki 10 val. vakaro, Lietuvių Na-
me, rua Bandeirantes, 92. Ypatinai į
chorą kviečiamos panelės kurių jaučia-
mas trūkumas.

„Vilties“
Valdyba.

BROLI-LIETUVI!

Neužmiršk, kad jau laikas atnau-
jinti «LIETUVIS BRAZILIJOSJ» prenu-
meratą 1934 metams.

Neatlikęs to reikalo, neteksi ge-
riausio savo draugo ir patarėjo.

A. Vitkauskas.

RUDUO.

Sakyk, mieloji vasarėle,
ko išėjai —
ir rudenį, kaip klaikią vėlę,
mums palikai?

Tavęs dangus kasdieną verkia
jis toks blaivus:
jo ašaros kasdieną merkia
gelsvus lapus.

Drauge su dangum verkia gailiai
jautri širdis,
nurtis aplinkui... Dreba bailiai
drėgna akis...

Kas bus, mieloji vasarėle,
sakyk, kas bus?
Juk vėjai žiaurūs, kaip įėle,
suneš kapus.

Iš negyvų medelių lapų
tau bus kapai —
*je atsiminimą tavo kvapų
suės piktai...

Taip pat prisilgęs ir jautrią širdį
lyg kad akmuo...
Pasaulį liūdnumu prigirdė
ruduo, ruduo!..

Nuo Redakcijos.

Šiuo pranešame, kad „Lietuvis Bra-
zilijoje“ Redakcija ir Administracija at-
dara kasdien nuo 12 iki 3 val. p. p. ir
vakare nuo 7 iki 9 val. nakt., išskyrus
sekmadienius. Sekmadieniais nuo 1½
val. p. p. iki 4 val. vakaro.

* * *

Primename visiems gerb. mūsų
skaitytojams, kurie dar nėra atsilyginę
už prenumeratą, pasiskubinti atsiskaity-
ti, nes kitaip būsimė priversti laikra-
čio siuntinėjimą sustabdyti.

* * *

Dar karta pranešame visiems provin-
cijos lietuviams, kad esamų Redak-
cijos pašto dėžutėje laišku, savo lėšomis
nepersuostinėjame. Laiškus persiunčia-
me tik gavę pašto ženklus persiuntimui

«Lietuvis Brazilijoje»
Redakcija ir Administracija.

A. MAJUS.

(tąsa 55)

C a d i r e s, m. pl. senoviško laivo už
pakalio pagražinimai.

C a d i m o, adj. patyręs; apsukrus, vik-
rus; įpratęs; givus; ladiras —, givus
piktadaris.

C a d i n h o, m. tirpomasis puodas, ti-
gelis.

C a d m i a, f. kobaltas (baltas ir kietas
metalas).

C a d m i o, m. kadmijs.

C a d o z, m. skylė; duobė; urvas; prie-
bėga.

C a d u c a r, v. netekti jėgos; senti.

C a d u c i d a d e, f. puolimas, neteki-
mas jėgų.

C a d u c o, adj. sutrečęs; suplėkęs; pa-
senęs; puolęs.

C a e s, m. pl. pakraščiai, pakrančiai;
prieplauka; išlipino (iškelimo) vieta.

C a f e, m. kava; kavinė.

C a f e e i r a l, m. kavos plantacija.

C a f e e i r o, m. kavos medis.

C a f e i n a, f. kafeinas (kavos esencija).

C a f e t e i r a, f. kavos puodas (indas).

C a f e z a l, m. cafeiral.

C a f i l a, f. karavanas; fig. piktadarių
gauja.

C a f r e, m. kafras; mulkis; pras' iokas.

C a g a d a, f. šūdas; mėšlas; šikimas.

C a g a d e l l a, f. cagada; musių (vabz-
džių) šūdai.

C a g a d o, m. dumblinis vėžlys.

C a g a l h a o, m. žmogaus mėšlas; šūdo
krūva.

C a g a n e i r a, f. trieda; dezinterija.

C a g a n i t a, f. ožkų (avių) mėšlas.

C a g a o, m. (cagona, f.), triedžius, šik-
nius; fig. bailys.

C a g a r, v. šikti.

C a (h) i d a, f. puolimas, kritimas.

C a (h) i d o, adj. puolęs, nukritęs; fig.
prisilėgtas, prispaustas.

C a (h) i m e n t o, m. nukritimas, puo-
limas; fig. nusilpimas, pavargimas.

C a (h) i r, v. (a, para, de, em, por),
pulti, kristi; patekti; pritikti; atsitikti
suprasti; — bem ou mal un vestido,
rūbo pritikimas ar nepritikimas; —
uma festa em dia, turėti šventą (iš
kilmių) dieną; — na razão, ateiti į
galvą; — para dentro, palenkti ligi
vidurio.

C a i a d o r, m. tinkuotojas, baltintojas.

C a i a d u r a, f. tinkavimas, baltinimas

C a i a r, v. tinkuoti, baltinti.

C a i e i r a, f. kalkių degykla; pečius
kalkėms degti.

C a i e i r o, m. kalkių degėjas.

C a i m a o, m. kaimanas (krokodilo rū-
šis).

C a i m b r a, f. mėlungis, nesavaimin-
gas muskuly susitraukimas.

C a i p o r a, f. kilnojantis ugnelė, žibu-
nys; fig. nepajėgėlis.

C a i q u e, m. nedidelis dvistiebis laive-
lis.

C a i r e l, m. kepurės galionas; skrybė-
lės kaspinās; kraštās; apvadžionė.

C a i r o, m. plaušis iš kokoso plaušų
virvė.

C a i x a (š x), f. dėžutė, dėžė; skrynja;
kasa; tabokinė; kasininkas; raidžių
kasa; livro de —, kasos knyga; —
economica, taupomoji kasa; — de ra-

pė, uostomojo tabako dėžutė, — do
correio, pašto dėžutė; erro de caixas,
spaudos klaida.

C a i x a m a r i m, m. pakračių jūrinin-
kas.

C a i x a o, m. didelė dėžė, skrynja; kars-
tas.

C a i x e i r o, m. skrynių dirbėjas; ka-
sininkas; krautuvės pasirūpintys.

C a i x i l h o, m. lango rėmai; paveiklo
rėmai.

C a i x o t e, m. vidutinio dydžio dėžutė.

C a j a d o, m. piemens (ganytojo) laz-
da; lazda; ramstis.

C a l, f. kalkės; — viva, negesytos kal-
kės; apagada, gesytos kalkės; leite de
—, gesytų kalkių skiedinys.

C a l a, f. rant s, rintis; įpiovimas; uolin-
ga įlanka.

C a l a b o i ç o, m. požemio kalėjimas;
karceris; drėgnas požemis.

C a l a b r e, m. kabelio lynas.

C a l a ç a r i a, f. dykavimas; tinginia-
vimas.

C a l a c e a r, v. dykai laiką leisti; tin-
gėti.

C a l a c e i r o, adj. dykas, tinginys; pa-
sileidęs, nelemtas.

C a l a d a, f. tyla, tylėjimas; ramumas;
pela —, tyliai, be garso.

C a l a d o, adj. tylus, nutiles; ramus
nurimęs; s'aptas; baioneta calada, nu-
leistas durtuvās.

C a l a m a r, m. karakatas, rašalinė žu-
vis.

C a l a m i d a d e, f. nelaimė, neganda;
skurdas; vargas.

C a l a m i t a, f. magnetas.

C a l a m i t o s o, ad. nelaimingas; skur-
dus; vargingas.

C a l a m o, m. šapas; krislas; lėndrė;
šiaudas; rašomoji plunksna.

C a l a n d r a, f. volas; lygintuvās; ko-
čiotuvė.

C a l a n d r a r, v. suvynioti; kočietti;
suspausti, sylginti.

C a l a r, v. tylėti; nuslėpti; nutildyti,
nuraminti; — se nutilti, išieiti.

C a l ç a, f. kojų raištis; autė, autas;
raištis vištoms ar kitiems paukščiams
ant kojų; as calças, kelnės.

C a l ç a d a, f. grįsta gatvė; grindinys;
tročuaras (Brazilijoje).

C a l ç a d e i r a, f. kabliai batams už-
traukti.

C a l ç a d o, m. avalinė; adj. apautas.

C a l ç a n h a r, m. kabliai batams už-
traukti; gaubta lentelė pusbačiams
jauti.

C a l ç a o, m. dažniau, vartojama, cal-
çoes, trumpas apatinės kelnės.

C a l ç a r, v. trypti, minti; trepsėti.

C a l ç a r, v. auti; kelnėti; pirštinės
mauti; avalynė statyti (tiecti); kaus-
tyti (pasagomis); grįsti gatves.

C a l ç a r e o, adj. kalkinis, panašus į
kalkes

C a l c e, m. calço.

C a l c e t e i r o, m. gatvių grindėjas.

C a l c i f e r o, adj. kalkingas.

C a l c i n a ç a o, f. sukalkėjimas; ap-
kalkėjimas.

C a l c i n a r, v. kalkinti; kalkiuoti.

C a l c i o, m. kalcijus.

(b. d.)

Jaunime, Démesio!

Braz. Lietuvių Jaunimo S-ga «Viltis» šių metų lapkričio 5, 19 ir 26 diena, sekmadieniai, rengia gražius ir linksmus šokių

VAKARUS

Lietuvių Namų salėj rua Bandeirantes 92.

Griež lietuvių dudų orkestras.
Vakarų pradžia 7 v. vak. pabaiga 12 v. naktį

Valdyba.

Jau keturi metai suėjo,

kaip „LIETUVIS BRAZILIJŲ“

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimose provincijoj gyvenančius fazendų darbininkus prijauniančius lietuvybei. Per tris metus savo gyvavimo, jis spėjo sustiprėti ir atsistoti pirmoj vietoj lietuviškos kolonijos reikalų gynime.

Įžengdamas į 5-sius metus «Lietuvis Brazilijoj» žada ir gi savo skaitytojams tiekti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuviu pareiškta stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad «Liet. Brazilijoj» yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, bato yra pigiausias, nes Brazilijoj kaštuoja tik 10\$000 metams, 6\$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1\$. Užsieny — metams 20\$, pusei metų 12\$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJŲ“ Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. aP. 4. (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniai nuo 3 iki 8 v. v. Sekmadieniai nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidujinių ir psichinių Laboratorija: tyrimas šlapimo, kraujo, mikrobu ir t. t...

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v. LaDeira Porto Geral 12 sobr.

(kampus Boa Vista ir 25 d. Março)

2 anDar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo šlapimo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

persikėlė į Rua Barão Itapetininga 52. 3 aukštas. Telef 4-0218

MOTERŲ GYDYTOJAS

Dr. LORCH

Moterų ligos, operacijos, gimdymo pagalba, spin uliu terapija.

Buvęs 5½ metų asistentu moterų klynikoje Berlyno ir Frankfurt p/M. universitetuose ir vadovautas Diatermia jančių gydytoju 2° operacinio skyriaus moterų klynikos ir gimdymo namų «Cecilienhaus» Berlyne. Rentgeno institutas Ultravioletiniai spinduliai.

PRĖMIMAS: Rua Barão de Itapetininga 18, kamb. 914 9.0 ryte 9 — 11,30 (išskyrus trečiadienius) vakare 3 — 5,30 kas dieną. Telefonas 4-7337, įaukimas nakčia 7-3789.

„LIET. BRAZ.“

gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinėj,
- 3) Prie pašto laiptų ir kampo,
- 4) Rusų vaistinėj Mokoje,
- 5) Dariono krautuvėj S. Annoj.
- 6) „Vilniaus“ krautuvėje rua Prates 99a. pas atskirus platintojus visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz.“ redakcijoj visomis dienomis.

Pranešimas.

Pranešama visuomenės žiniai, kad „Liet. Sąjunga Brazilijoj“, Lietuvių namo rua Bandeirantes 92, atidarė KNYGYNĄ. Knygos skaityti išduodamos Sekmadieniai nuo 1 iki 4 val. vak., antradieniai ketvirtadieniai ir šeštadieniai nuo 12 iki 3 val. p. Mokesnis 1 000 j mėnesį.

Knygyno Vedėjas.

DR. S. MEITIN.

Ultravioletiniai spinduliai.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vak. susikalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPEATINGA 37 a salas 8 — 9. Tel. 4 0715.

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidujinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama. persikėlė į rua Barão Itapetininga, 52. 3° andar, Telef. 4-0218.

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO.“

įsteigta 1890 metais

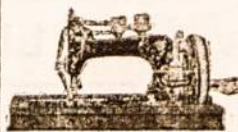
Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas n.103) São Paulo.

KAS NORITE PIRKTI

pigia ir gerą vartotą, beveik naują SIUVAMA MASHINA, te užaina į sandelį ant Rua Conselheiro Ramalho 274. Tel. 7 6191 (kampus av. Brigadeiro Luiz Antonio) Bondės: 3, 5, 40, 47.

Rankinės nuo 65\$000, kojinės nuo 150\$000 ir daugiau.

A. BOCEVIC.

UZ APMOKAMUS SKELBIMUS REDAKCIJA NEATSAKO.

PINIGŲ KURSAS.

Litas	2\$300
Prancūzų frankas	\$720
Vok. markė	4\$410
Ital. lira	\$980
Doleris	12\$420
Urugvajaus pezas	7\$000
Argentinos pezas	4\$300
Anglų svaras	60\$235
Lenkų	1\$920

Geriausia dovana

Namiškiams, giminėms, draugams ar pažįstamiems Lietuvoje — išrašyti jiems vienintelį Brazilijos lietuvių nepartinį, didžiausį ir pigiausį laikraštį «Lietuvis Brazilijoj».

Jei nori, kad tavo giminėms, draugai ar pažįstami plačiau žinotų apie Brazilijos lietuvių gyvenimą, tai nieko nelaukdamas išrašyk jiems «Lietuvis Brazilijoj».

Jo kaina metams: į Lietuvą 20\$000 pusei metų 10\$000. Argentinoje ir į kitus Amerikos kraštus 15\$000, pusei metų 8\$000.

Pinigus siųsti: «Lietuvis Brazil.» Caixa postal 1764. São Paulo.

PRISIEKUSIS VERTEJAS.

Verčia iš visų kalbų įvairius dokumentus kaip va: kontraktus, visokius liūdijimus ir t. t.

Paruošia įvairius dokumentus įvairiuose atsitikimuose: Chamadoms ir pietybės įgijimui.

MIGUEL OCOUGNE

RUA 15 DE NOVEMBRO NR. 32
TEL. — 2-6393.

MEDICINOS FELČERIS.

Baigęs rusų medicinos klasinę mokyklą su 25-ų m. praktika ligoninėse ir klynikose Rusijoj, Vokietijoj, Lietuvoj ir Lenkijoj, prityręs gydyme vidurinių odos, lyties (venerinių), nervų, širdies, džiuvos, mažakraujystės ir kitų ligų.

Kalba Lietuviškai, Rusiškai, Lenkiškai, Vokiškai ir Portugališkai.

IZIDORO GARLO

Rua Anhaia 100 (B. Retiro).

Iš Liet. Moterų D-jos Veikimo.

Maždaug prieš porą mėnesių Lietuvių Moterų D-jos Brazilijoje Valdya gavo iš „Cruzada pro Infancia“ kvietimą atsilankyti į šią įstaigą, susipažinti su jos darbu bei tikslais. Taip pat pasiūlė D-jai bendradarbiauti kovoje su vaiku mirtingumu, teikiant pagalbą nešioms moterims.

Valdybai pavadus, narės p. L. Vagnėrienė ir aš, s. m. Lapkričio 17 d. nuvykome į minėtos įstaigos centrą, no rėdamos susipažinti su virš minėtos įstaigos veikimu. Mus maloniai priėmė viena valdybos narė.

Sužinojusi mūsų atsilankymo tikslą, ji mums parodė šios draugijos visas patalpas, susidedančias iš šių skyrių:

1) Moterų skyrius, kuriame gydytojai specialistai apžiūri klientes.

2) Vaikų skyrius, kuriame geriausi gydytojai, teikia medicinos pagalbą, tiek kūdikiams, tiek paaugusiems vaikams.

3) Sverimo kambarys, kuriame kiekviena motina gali pasverdinti savo vaiką. Kiekvienas tame skyriuje įregistruotas vaikas, gali būti atneštas kas 15 dienų, patikrinimui jo augimo.

4) Dantų gydymo skyrius, kuriame gydomi klientėms dantys.

5) Gerklės, ausų ir nosės ligų skyrius, kuriame klientės priimanos vieną kartą į savaitę.

Be to ši įstaiga turi didelę virtuvę, kurioje kasdien apie 80 moterų gauna pieno ir kt. savo vaikeliams pa valgydinti.

Kituose namuose mūsų palydovė parodė mums patalpą, kurioje gauna poilsį moterys per paskutinių dviejų savaitių neštama.

Po gimdymo „Maternidade“ ligoninėje, motina grįžta į „Casa Maternal“ kur palieka iki visiškai pasveikta. Kiekviena neturtinga motina gauna nemokamai savo kūdikiui vystyklus ir kitus reikalingus rūbus. „Casa Maternal“ turi gerai įrengtą Rentgeno ir ultravioletinių spindulių kabinetą. Yra injekcijų kambarys, kuriame daromos injekcijos (vaistų įšvirkštimai) nuo sifilio ir kitų ligų.

Ką nors tobulesnio sunku rasti Brazilijoje. Pažymėtina, kad čia visoks patarnavimas atliekamas labai mundačiai ir sąžiningai.

Lietuvių moterų D-jai, norėdama nors kiek padėti mūsų išievimams moterims, deda pastangas įstoti nariu į „Cruzada pro Infancia“. I narius stojaant, Moterų D-jai iškarto reikalinga įmokėti 110\$000 įstojamo mokesnio ir 100\$000 užstato už vaistus, ir kas mėnesį mokėti po 10\$000 mėnesinio mokesnio. Įstojus į narius, cauda iš to būtų labai didelė.

Dr. H. Schechman

Santa Casa ligoninės gydytojas Vidutinės ligos — suaugusių ir vaikų klinika. Ultravioletiniai spinduliai — venerinės ligos.
R. da Gr. 69. Tel. 5-1451
Atidaryta nuo 8—9 ir nuo 2—8 val. vak.
São Paulo.

Liet. Moterų draugija šiam tikslui pasiekti ir kviečia ne tik visas moteris, bet ir visišką čionykštę lietuvių koloniją prisidėti prie šio naudingo ir kilnaus sumanymo įvykdymo.

Šiam reikalui smulkiau aptarti, kaip jau valdybos numatyta, kviečiamas Lietuvių Moterų draugijos susirinkimas Villa Belloj, liet. prad. mokyklos salėje š. m. Gruodžio 10 dieną 3 val. p. p. Susirinkime p. Vagnėrienė skaitys įduomią paskaitą. Į susirinkimą kviečiamos visos moterys, kad ir ne narės.

O. Vagnerytė.

PASAULYJ

Nuteisė pasikesintoją prieš Delfusą

Vienna. Iš Austrijos pranešama, kad Vienoje įvyko teismas Rudolf Dertill'o, kuris neseniai kesinosi nužudyti Austrijos ministerį pirmininką Delfusą. Per atentatą Delfusas buvo sužeistas ir pasikesintojas prieš jo gyvybę suimtas. Dertill prisipažino kaltu ir pareiškė, kad jis nenorėjęs užmušti Delfusso o tik atversti Austrijos tautą. Taip pasakė, kad jis nėsąs nazistas.

Teismas pasikesintoją Dertill nubaudė 5 metams sunkiųjų darbų kalėjimo.

Kuboj neramumai tobositiesia.

Havana. Kuboje po revoliucijos neramumai vis tobositiesia Havanos mieste gatvės nuolat įvyksta susišaudymai tarp vienu ir kitu partijų žmonių. Netoli Havanos miesto susidurė naujas ginkluotų sukilelių būrys, kuriems vadovauja gen. Menocal. Tanamo provincijoj irgi sukilo prieš esamąją valdžią.

— Iš Romos pranešama, kad Italijoj smarkiai nukrito temperatūra ir prasidėjo šalčiai. Daugelyje vietų gausiai prisnigo.

— Vokietijoj prie Stendal stoties, greitasis traukinys Berlin — Paris susidurė su skersai gelžkelio einančiu autobusu. Per katastrofą 3 autobuso keleiviai užmušti ir 5 traukinio keleiviai sužeisti.

— Kuboj, Havanos mieste grupė žmonių užpuole cigaru sandelį ir jį apiplėšė. Policija keletą užpuolikų suėmė, kiti pabėgo.

— Belgijoj, iš Ucelė observatorijos pranešama, kad šiaurės Belgijoj buvo jaučiamas stiprus žemės drebėjimas. Žemės drebėjimas buvo jaučiamas, mažiau 4000 kvad. km. plote.

— Iš Danijos pranešama, kad dangiau kaip 15.000 gyventojų iš šiaurės Slezvigo susiorganizavo. savo teritorijos apsaugai nuo hitlerininkų propagandos.

— Pragoj Čechoslovakijos teismas nuteisė nuo 3 iki 7 metų kalėjimo keletą nazistų, kurie kėlė riaušės varė smarkią nazistų propagandą Čekoslovakijoj.

— Iš Romos pranešama, kad Mila

VISI!!!

Lapkričio 26 d. sekmadienį eina tik į B. Lietuvių Jaunimo S-gos «Viltis» rengiamą

Dideli VAKARA

Lietuvių Namų salėje, rua Bandeirantes, 92. Programoj: «Kurčias Zentas» vieno veiksmo komedija, «Vargšas Tadas» dviejų veiksmų škičas. Be to dar «Vilties» choras padainuos gražių dainelių. Vėliau šokiai, žaislai, skrajojantis paštas ir t. t.

Griež lietuvių dudų orkestras.

Vakaro pradžia 8 val. vakaro, pabaiga 4 val. ryto

Valdyba.

Prancūzu Navigacijos Kompanija

SUD ATLANTIQUE — CHARGEURS REUNIS.

Išėjimas greitųjų laivų.

IŠ SANTOS Į PIETUS

IŠ SANTOS Į EUROPA

Massilia — — S. A. 17 Lapkričio
Eube'e — — C. R. 26 Lapkričio
Kerguelen — — C. R. 6 Gruodžio

Massilia — — S. A. 24 Lapkričio
Belle Isle — — C. R. 29 Lapkričio
Eebe'e — — C. R. 13 Gruodžio

Daroma šamados iš Lietuvos 3 kl. paprasta, 3 kl. su kabina ir 3 kl. pagerinta.

AGENTAI:

S. PAULO

SANTOS

Cia Comercial e Maritima
Praça Ramos de Azevedo 9.

Cia Chargeurs Reunis
Rua 15 de Novembro, 186.

ne (Italijoj) nežinomi plėšikai apiplėšė vieną bažnyčią, išnešdami daug brangenybių. Pavogta daug vertingų bažnytinų daiktų.

— Italijoj Ascolé Piceno mieste vienoje fabrikoje įvyko smarkus sproginimas. Keletas žmonių užmušta ir daug sužeista.

Atentatas prieš eks-ministerį.

Tokio. Iš Japonijos pranešama, kad prieš buv. Japonijos ministerį p'rmininką baroną Wakatsuki buvo padarytas pasikėsinimas. Du individuali ministerį norėjo nužudyti peiliais tada, kai jis lipė iš traukinio. Policija tuč tuo jau suėmė vieną užpuoliką, kurs pasirodė esąs garsus boksininkas.

BRAZILIJOS NAUJIENOS.

Grįžo Pedro de Toledo.

Lapkričio 20 d. anglų laivų «Arlanza» grįžo iš ištremimo buvus São Paulo estado prezidentas Pedro de Toledo. Jis buvo ištremtas iš Brazilijos po praeitų metų São Paulo revoliucijos, ir ištremime išbuvo beveik metus. Grįžęs S. Paulo ex-prezidentas buvo labai iškilmingai sutiktas Santos uoste, ir

mieste jo garbei buvo keliamos didelės demonstracijos.

Labai iškilmingai ir su nepaprastu entuziazmu p. Pedro de Toledo sutiko ir São Paulo miestams. São Paulo taip pat tukstantinės žmonių minios lidėjo į miesto gatvėmis ir kėlė didžiules, triukšmingas ovacijas.

Susekė didelę plėšikų gaują.

Rio de Janeiro policija susekė didelę plėšikų gaują, kuri per paskutinių keletą metų padarė labai daug stambių apiplėšimų. Šiai plėšikų gaujai priklausė daug pagarsėjusių vagių, net keletas advokatų.

Ši plėšikų gauja 1928 metais apiplėšė vieną Rio de Janeiro banką, iš kurio buvo pavogta 250.000 milreisu. Be to tie patys plėšikai kėsinosi nese nui apiplėšti keletą stambių firmų ir vieną bragenybių krautuvę.

Plėšikai palaikė slaptus ryšius su sėdinčiais kalėjime vagimis, kurie šiai plėšikų gaujai duodavo smulkias informacijas. Policijai pavyko susekti ir suimti šios plėšikų gaujos vadus. Plėšikų suėmimas padarė didelę sensaciją Rio de Janeiro mieste.

Kas bus, kas nebus, bet Lietuva neprazus!

Laivakortės į Lietuvą ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išėjimas į Europą	
Bagė	27 XI 33
Indier	28 XI 33
Cuyaba	12 XII 33

Krainos pigtos.

Parduodame laivakortes pigiausiomis negu kur kitur kainomis. Duodame patarimų visais išievybės klausymais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA

Įkurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kamps rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas CCC(00, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai
Išstaigos darbas: 10 val. ryto iki 6 val. vakaro. Sekmadieniais tik iki 12 val.

